

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felolvas szerkesztő és kiadó Skríbanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyed évre 2 kor. Nyitólár sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
---	---	--

Közgazdasági helyzetünk és a vámterület.

Most van alkalom arra, hogy az ország közvéleménye megnyilatkozzék az önálló vámterület mellett vagy ellene s e kérdést eldöntse. A vámterület kérdése, amely esztendőnk óta elintézetlenül lóg ég és föld között, éppen ennek folytán átment a köztudatba s minden valamire való iparos és kereskedő tisztában van azokkal az okokkal, amelyek őt az önálló vámterület vagy a közös vámterület hívévé teszi. Tisztában van azzal is mindenki, hogy ez a kérdés szorosán összefügg mezőgazdasági s ipari életünkkel, tehát a hitelünkkel is.

Akik konzervatívek és nem barátjai a rázkódtatásnak, akik azon véleményen vannak, hogy a közös vámterület mellett is hathatósan meg lehet védelmezni az ország érdekeit, az utóbbiak hívei. Akik pedig a politikát is megszólaltatják a kérdésben s a rázkódtatástól nem tartanak s akik történelmi alapon állanak, azok viszont azt hirdetik, hogy Magyarország csak az önálló vámterület kivívása után léphet igazán a ha-

ladás útjára. Nagyjában a hivatalos körök s azok hozzátartozéka állnak szemben a független közvélemény egy tekintélyes részével.

Konstatáljuk, hogy mindakét félnek lényeges dolgokban igaza van. Igaza van a konzervatívoknak, amidőn azt állítják, hogy az átmenet a közös vámterületből az önálló vámterületbe sok nehézségbe ütközik s első sorban egy nagymérvű rázkódtatástól tartanak. Magyarország exportja első helyen Ausztriába irányul, ahova mezőgazdasági terményeinket, szarvasmarháinkat s nyers terményeinket szállítjuk. Azt ne higgye senki, hogy a szomszéd állam némán fogja tűrni azt, hogy ipari terményeit, melyekből eddig vagy 700 millió korona árát transzportált hozzánk, vám alá vesszük s ezáltal módot adunk hazai iparunknak erős fellendülésére, amiáltal aztán az osztrák ipar félig-meddig vagy talán idővel teljesen kiszorulna. Az osztrák ugyanolyan, vagy talán még súlyosabb vámmal sújtaná a mi mezőgazdasági és nyers termékeinket, míg állatkivitelünket valószínűleg teljesen megsemmisítené. S ennek lenne aztán a következménye az a rázkódtatás, amelytől a higgadtabb

elemek tartanak, azt mondják, hogy inkább tűrjük tovább az osztrák iparnak Magyarországon való térfoglalását, mintsem hogy a gazda aratás után ne találjon vevőt a buzájára. Már pedig ebből nagyobb baj lehetne, mint a legrosszabb aratásból.

Ennek ellenében azt mondják az önálló vámterület hívei, hogy a rázkódtatás egészen jelentéktelen lenne. Mert Ausztriának okvetlen szüksége van a mi mezőgazdasági terményeinkre — miután más országból azokat be nem tudja szerezni. Ellenben mi meg lehetünk az ő iparcikkeik nélkül, mert amit esetleg nálunk nem gyártanak, azt megszerezhettük Németországból jóval olcsóbban, mint Ausztriában. S emellett az ipar óriási lendületet venne, miután alkalom adatnék a magyar iparaak arra, hogy az eddig Ausztriába küldött 700 milliónyi summának nagyobb része neki jusson. Ezt pedig megéri egy kis rázkódtatás.

Látható ebből, hogy igaza van mind a két félnek. Az elsőnek abban, hogy Ausztriának módjában áll megtorolni az önálló vámterületet, a másodiknak

T Á R C Z A.

Az első lépés.

Valami nyomasztó szükség nehezedt a világra. Künn sűrűn esett az őszi eső az álmos felhőkből, hideg szél sivitott az egészségtelen sár felett, alig járt néhány sötét ember az utcán. A fiatal asszony aki ott állt az illatos, fűtött szobában s forró homlokát a hideg ablaküveghez szoritotta, sivárnak, vigasztalannak látta a világot kívülről s belülről is s boldogtalannak érezte magát, amilyenek még soha. A szívét néma, keserű fájdalom szoritotta össze, lelkéből lassu egymásutánban váltak ki a szomorú gondolatok. Irigyelte a munkás asszonyt, aki fejére kapva szoknyáját, karján hordozva gyermekét, bakatott a sáros utcán keresztül nagy igyekezettel. Bizonyosan odasietett, ahol szívesen időzik s szívesen várják az otthonába.

Vidrányi Katiezát a szülei s a maga büszkesége erőltette egy olyan emberhez, akit nem szeretett. Halmos Pál, a negyvenes években levő dús gazdag gyáros elég eszes ember volt még, akiben asszony az örömét lelhetette, s Katieza szülei boldogok voltak, midőn megkérte a leányuk kezét. Katieza is örvendett, mikor a gyáros örök szerelmet esküdött neki. Katieza soha nem volt szerelmes, nem tudta, mi az boldognak, vagy boldogtalannak lenni. Huszonegy éves korában ment férjhez s eddig nem történt meg vele egyszer sem az eset, hogy egy férfi hatása erősebben dobogtatta volna meg a szívét. A szerelemben nem hitt, azt gondolta, hogy ez csak a regényekben s az ujságok öngyilkossági rovatában létezik. Néha, amikor hallott valamelyik barátnője szerelmi boldogságáról, vagy boldogtalanságáról, hitetlenül mosolygott s megrázta szőke, göndör fejcskőjét. Nem értette mi az: szeretni.

Hanem amikor vőlegénye megcsókolta, kellemes borzongást érzett. Ez hát

a szerelem? gondolta magában, aztán megnyugodott abban, hogy ha van is esetleg szerelem, az nem valami nagy dolog. S mosolyogva, nyílt homlokkal, higgadtan lépett az oltár elé a gyáros oldalán, aki imádta őt.

Halmos Pál a munka embere volt. Első feleségét a pénze miatt vette el s e pénzzel sikerült neki gazdag emberré lenni. De nem élt boldog házasságot. Nem szeretete az asszonyt, aki közönséges lélek volt s nem egyszer hányta a szemére, hogy csak a pénze miatt vette el. Talán ha meg nem hal idejekorán, el is vált volna tőle, visszadván neki kamatostól a sokat felhánytorgatott hozományt. De erre nem volt szükség. Mielőtt kijegyezsedett volna a férj lelkében a válás gondolata, meghalt az asszony s Halmos Pál szabad lett.

Már röviddel a temetés után kitzüzte magának Halmos Pál az új életezést: boldog akart lenni. S elindult keresni egy nőt, akit szeressen. S ráakadt a szép Vid-

abban, hogy a magyar ipar nem remélt fellendülést venne.

Eppen ezért kell egy olyan módust találni, amely mind a két érdeknek szolgál. Olyan v mter ltre van szükségünk, amely egyr szrt megakadályozza azt, hogy az osztrák áru idebent elfojtsa a magyar iparnak l leket t s hogy csak aránylagos mennyiségben jöhessen be hozzánk, m sr szrt mezőgazdasági term nyeinknek, nyers term nyeinknek és szarvasmarh inknak továbbra is biztosítsa az osztrák piacot. A v mter letr l való szerződésnek az legyen a tendenciája, hogy az osztrák ipari tőke gy r kat létesítsen Magyarors gon, hogy magyar munkás készítse a hazai szükségletet s hogy egyáltalán az ipari telepek létesítése megk nynyitass k s rá minél több alkalom adassék. Ez a biztos és szolid ut az önálló vámterület felé, amelyre ennek a nagyratörő országnak elvégre is szüksége van. S ennek előfeltétele, fundamentuma egy olyan v msz vet g lehet csak, amely módot ad arra, hogy az osztrák import lassan kiszorittass k Magyarors gb l.

H I R E K.

— **Előfizetési felhivás. Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetése e h  végével lejár, hogy azt megujtani sziveskedjenek, ne hogy a lap küldésével fennakadás történjék.**

— **Márcziusi  nneps gek.** A lapunk mult számában már k r ltek n kívül m g a következő lefolyt márcziusi  nnepek r l irhatunk, melyek r l lapunk zárta után vett k a tud s t:

A márczius 15-iki  nnepek  Csokonyaiban szép és nagy közönség jelenlétében tartott meg. A dalárda éneke nyitotta meg a sorozatot a „Haz mhoz” ezimű dal összhangzatos el nekles vel. Az

 nnepek  programmpontozatai k z l a 4-ik számunk adott igen gazdag és tanulsgos tartalmat Kovács Bertalan különös ev. ref. lelkész  nnepek  beszéde. A 48/49-iki szabadságharcz kiemelkedő mozanatainak s a márczius 15-iki esem nyek r l felemlit se után az elismerés és hála ékes szavakban felmutatott koszoruját illesztette a 48/49-iki honvédek, Kossuth L.  s gr. Széchényi István emlékére. Az  nnepek  sorrendjében az olvasó k r elnöke mutatott fel néhány jellemző vonást Kossuth L. életéből, különös tekintettel a gr. Széchényi Istvánnal való viszonyaira. Szaval nk voltak: Orbán J. ev. ref. tanitó („Nemzeti dal” és „A sz ke-lyekhez”), Kulcsár István ifju földm ves („A magyar nép”)  s Kis János ifju polgártárs („El a magyar”) alkalmi szép költemények lelkes, hatásos elszavalásával. A dalárda összesen öt darab hazafias éneket adott elő, jól  sszhangos va. Különösen tetszett a közönségnek a „Kossuth Lajos azt izente” ezimű darab eldalol sa.  nnepek  után Lőrincz János pénztárnok jelentette, hogy a Kossuth L.  s gr. Széchényi I. emlékére felállitandó szobrokra több mint 3600 korona folyt be s  gy közel az idő, hogy a fel llit si és lepez si  r m nnepek t megtarthatjuk. Az  nnepek t a Pittner vendéglőjében tartott bankett követte. A jó ételek és finom italok hamarosan jó kedvre hangolták az  nnepek  alatt különben is fellelkesült honfiakat és honleányokat. A Casino helyiségében 34-en, az ipark rben és szomszéd helyiségében m g többen is együtt voltak és a kora hajnali órákig élveztek a társas egy ttl tel örömeit. K t 48/49-iki honv d nk t is megvendégelték, kik közül Nagy József sz p n elmondott tartalmas felköszöntőt mondott. Ugyancsak kedvre derit  és fellelkesit  köszöntőket mondtak m g: Kovács Bertalan, Stauber Albert, Arany Bálint, Sz ki Elemér stb, urak is.

A Baresi Iparosok Olvas k re márczius 18  n, szombaton este ünnepelte saját helyiségeiben dicső szabads gharczunk ébredése napjának  vforduluj t mely a k vetkez leg folyt le: Bauman László, a k r elnöke lelkes szavakban ismertette márczius 15-ik nek jelentőségét, az  nnepek t megnyitja. Utána a közönség a „Himnus”-t énekelte. Majd dr. Siklósi Albert mondta el fenkölt szavakban tartalmas szép  nnepek  beszédét, mely a szabadságszeretet körül forgott. Cserényi János a „Talpra magyar”-t szavelta el szilaj t zzel, más alkalmi költeményeket szavaltak m g Hilschner Amália, Hilschner

Emilia, Pap Sándor  s Dobszai Lajos. Az  nnepek  után m g sok  maradt együtt a közönség cigány mellett, jó bor mellett.

— **Halálozás.**  szinte részvéttel vett k a szomorú hirt a mély gyászról, mely Thassy Elemért, vidékünk egyik tekintélyes s k ztsz teletben álló f ldbirtokos t érte. Ugyanis forrón szeretett neje, miske monostori Thassy Elemérné sz l. n dos  N dosy Etelka urn  hány el folyó hó 17- n reggel hosszas szenvedés után élete 34-ik  v ben N dosy-telepen. Haláláról a család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Miske monostori Thassy Elemér sóját, mint gyermekei Gyula, Etelka, Mariska, Jenő  s Lenke, valamint a nagy-számu rokonság nevez n megt rt sz vel tudatja forrón szeretett feleségének édes és mostoha anyának, a legjobb gyermek és testvérnek miske monostori Thassy Elemérné sz l. n dos  N dosy Etelkának f.  vi márczius hó 17- n reggel f l 6 órákor hosszas szenvedés után életének 34-ik  v ben történt gyászos elhunytát. A boldogult h lt tetemei márczius hó 19- n délután 2 órákor fognak a helyesfai sírkertben  r k nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f.  vi márc. 20- n d. e. f l 10 órákor a b k sdi plebánia-templomban fog tartatni. N dosy-telep, 1905, márczius 17. Az  r k világosság fényeskedjék neki!

— **Mozgófénykép-szinház.** Farkas József igazgató érkezik Baresra e h  26- n mozgófénykép-szinh z val, melyet a bares-telepi szinh rben helyez el. Az érdekes, látványosságokban gazdag szinházat ajánljuk közönségünk figyelmébe, hol egész jelenetek, tanulmányos és szórakoztató 20–30 percig tartó életnagyságu képek kerülnek bemutatásra érdekes sorozattal, s többek közt be lesz mutatva a sevillai legujabb bikaviadalok s más érdekes látványosságok. Az igazgató több napon át tartózkodik szinh z val Bareson.

— **A balatonparti vasut.** A Kenese-Almádi-vasut építési engedélyét a kereskedelemügyi miniszter  l irta. — Az  p t si t k b l negyvenezer korona hiányzott, de már ez is fedezetet nyert. Az  sszgeb l harmincezeret Kenese község vállalt el, mivel állomása egészén a Balatonpar-

r nyi Katicz ra. A negyvenéves f r  egy husz éves ifju lángjával lobogott a szép hideg leányért s határtalanul boldog volt, midőn az nyugodtan, minden zavar és felindulás nélkül mondta neki: „Igen, sz lt már nekem a mama is. Hát nem bánom, a felesége leszek.”

Igy is lett. A m zes heteket a Rivierán t lt tt k el. A gy ny r  olasz ég alatt az ifju s gazdag párok zajos társaságában elég jól érezte magát a kis menyecske. Az  ra pazar f ny z ssel vette körül, el-leste m g a gondolatát is s rabszolga módjára hajolt meg felesége akarata előtt. Elmult aztán néhány h t, a mámor elszállt a p r lelkéből. Hazajöttek s a f r  ismét a dolga után nézett, mely  t naphosszat lekötötte. Az asszony egyedül  lt odahaza órákon keresztül a fényes  ri lakásban s r ert gondolkozni. Eleinte  gy találta, hogy az élet kissé unalmas. Sokkal szébb volt utazgatni, a gy ny r  Rivier t v gigbarangolni, az emberek zajában s társaságában k z nb s, kedves dolgokkal foglal-

kozni. Most, hogy egyedül maradt az  r val s a gondolkodásra nem volt más témája, mint a férje, a lelkét nem foglaloztathatta más, mint a házas élete — s kezdte az életet üresnek találni. Aztán rájött, hogy   tulajdonképen nem is szereti a férjét, amint nem szeret senkit sem a világon. De rájött arra is, hogy szeretne szeretni valakit, hogy hiányzik neki valamije, valakije, amit pedig már elvesztett mindörökre. Le van kötve a becsületével, az esküjével egy emberhez, aki b rmiyen jó és h  is hozzá, mégis k z nb s idegen marad ránézve mindörökre.

Most, hogy megértette a házaséletet, megértette, hogy mit jelent az, ha egy f r  s egy nő mindörökre egymáséi lesznek — világos lett előtte, hogy végtelen boldogság lehet az, ha két ember szereti egymást. Ebből a boldogságból neki nem lesz soha része. Egyhangu jólét, amely mi kívánni valót sem hagy hátra, szürke tisztességes és sivár unalom v r kozik r  . Sajnálni kezdte, hogy férjéhez ment.

Mint leány voltak illuzi i legalább, ha szerelem boldogságát nem is érezte soha.

— V rnom kellett volna, gondolta magában sokszor, mig megszeretek valakit. S elkeseredett, elkedvetlenedett a fiatal asszony. Férje észrevette a változást, de nem tulajdonított neki nagy jelentőséget. Mint üzletember se ideje, se érzéke nem volt hozzá, hogy felesége lelki állapotát bonezolgassa. Boldog volt s megal gedett, nem látta, hogy a fiatal asszony mosolya mögött kedvetlenség és halálos, fanyar unalom rejtőzik.

S ahogy kinézett az ifju asszony az es s őszi délután a kietlen, sáros utczára, rossz gondolatok cikksz ttak végig a lelkén. Az imént levelet hozott neki a posta valami ifju urtól, akit kétszer látott életében. Egy csinos k p , jól öltözött üres legényke, aki tüzesen udvarolt neki a minap a szinházban s most arra bátorodott, hogy levélben jelentette be látogatását, irván, hogy olyan időben j n, amikor a f rj  nincs itthon.

ton, a hajó állomáshoz közel lesz. A többi Polgárdi község s Batthányi gróf közösen fizetik. Az építést nemsokára megkezdik s lehet, hogy egy év, de két év alatt bizonyosan be is fejezik. A vonal folytatását képezendő Almádi-Balatonfüred-Tapolcazi-vasut is teljesen finanszírozva van s így a tervezett balatonparti vasut nemsokára kiépül.

— **A Somogyvármegyei Berzsenyi Irodalmi Társaság** április 2-án (vasárnap) d. e. 11 órakor a városháza nagytermében ötödik felolvasó ülését tartja; felolvasók: Noszlopy Tivadar és Szőke Lőrincz.

— **Uj adóhivatal.** A miniszter elrendelte, hogy Igalba adóhivatalt állítsanak fel.

— **Fontos Amerikába utazóknak!** A magyar kormány az Amerikába való utazást most már Brémán át is megengedte. **Fiumén át Amerikába szóló útlevelek most már Brémán át is érvényesek**, ha az illető utas egy Bremennek szóló hajójegy birtokában van. A ki Brémán át akar utazni, annak okvetlenül kell otthonról 20 koronát előre Bremenre előlegnek beküldenie, mire rögtön megküldetik a hajójegy.

Jóegészségű és munkaképes munkások, a kik az amerikai rendeltetési helyig szóló vasuti jegyet kifizették és azonkívül még 50 koronát készpénzben felmutatni tudnak, Amerikába beocsátást nyernek. A kinek barátai vannak Amerikában, hozza magával azok ezimeit. Szembetegek vagy egyéb testi fogyatkozásban szenvedők, 50 évnél idősebb személyek vagy olyanok, a kik valamely Amerikában levő gyárral szerződést kötöttek, mely szerint ott bizonyos meghatározott bérért dolgoznak, Amerikából visszautasítottatnak. Ratiborban valamint Bremenben minden kivándorló megvizsgáltatik, mindenki tehát, aki Bremenben hajóra felszáll, előreláthatólag Amerikában beocsátást nyer.

Közgazdaság.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet

S gondolkozott az asszony, mit csináljon a levéllel. Tűzbe dobja-e vagy válaszoljon-e reá?

Oly unalmas, sivár az élet — kell valami szórakozás. Ha nem is boldogság, ha nem is gyönyörűség, de kell valami más, valami új, mert az a kényelmes, szenvedélytelen egyhanguság borzasztó.

S az unatkozó menyecske válaszolt a levélre. Megtette az első lépést.

Igy bukik el a legtöbb asszony, aki csak azért megy férjhez, hogy éppen férjhez menjen. Ilyen közönségesen, ilyen nyugodt megfontolással s ilyen durván.

Kádár László.

Részvénytársaság Budapest heti jelentése a tőzsdeforgalomról és pénzügyi piacról.

Budapest, 1905. márczius 23.

A tőzsdének az 1905-ik év kezdetével megindult és egészen a folyó hó közepéig tartott szilárd irányzata az elmúlt héten határozott lanyhaságnak engedett helyet. A gazdasági viszonyok kedvező alakulása ugyan nem szenvedett változást, de a tőzsdét az egyre bonyolultabbá változó belpolitikai viszonyok még is kezdik befolyásolni és az orosz-japán háború is közvetve, t. i. a külföldi tőzsdék útján, nyomásztólag hat a budapesti értékpapír piacra. Mindamellett a kedvezőtlen hangulat nem mutatkozik nagyobb mérvű áresésben, hanem inkább csak az árfolyamok lemorzsolódásában nyilvánul, mivel a tőzsdetársaság tulajdonképpen csak tartózkodóan viselkedik, de nagyobb mérvű eladásokra nem látja magát indíttatva.

Igy az árfolyamok legnagyobb része az elmúlt héthez képest némi visszaesést tüntet fel, nagyobbfokú árfolyamhanyatlásban azonban csak a Ganz és Társas vasöntő és gépgyár részvényeknek volt részük, mivel e társaság a tavalyi 140 koronás osztalékkal szemben az 1904. évre csak 130 korona osztalék fog részvényenként kifizetni.

Ez osztalékesökkenés azonban nem annyira a kedvezőtlen általános üzletmenetre, mint inkább azon körülményre vezetendő vissza, hogy a politikai viszonyok folytán az elmúlt évben a nagyobb állami megrendelések elmaradtak, míg másrészt nagyobb befektetések váltak szükségessé, melyek a nyereségből már teljesen leirtak.

Az internacionális pénzügyi piacról a pénzbőség ismét fokozódott, mivel a francia és német pénzügyi intézeteknek e célra szánt összegek ismét felszabadultak.

Monarchiánkban is oly nagymérvű a pénzbőség, hogy az osztrák-magyar bank utolsó kimutatása szerint a bank érczkészlete a bankjegy forgalmat közel 12.000.000 koronával felülmúlja, ami a valutarendezés óta még eddig nem fordult elő.

Nevezetesebb értékpapírok árfolyamai az elmúlt héten következőképpen alakultak:

	márc. 16.	márc. 23.
4 százalékos magyar korona-járadék	98 70	98 15
Magyar Általános Hitelbank részvény	796 25	787 25
Magyar cukoripar részvény	1957 50	1937 50
Ganz és Társas vasöntő részvény	2912 50	2725 —

N y i l t t ó r .

Nyilatkozat.

Az itteni vallási mozgalomra, s e b. lap utolsó vezércikkében Nt. Máté ev. ref. lelkes ur által hozzánk intézett felszólítására vonatkozólag, kötelességemnek tartom ezennel kinyilatkoztatni, hogy a mi evang. szellemünk nem engedi meg azt, hogy valakit csábítás, ígérettel által meghódítsunk, illetve áttérítsünk, nem helyes az a gyanúsítás, mintha egyházunk germanizálna, hiszen mi is jó hazafiak akarunk lenni — tanúlvünk magyar, istenítiszteletünk felváltva magyar és német nyelven tartatnak — ha nem is való az, hogy az ilyen mozgalomnál nem keressük az okot, — mert jól lehet, hogy az más is, mint csupán nemzetiségeskedés — s így aki hozzánk jön, szívesen lesz fogadva s azon leszünk, hogy evang. szellemben — a hazafiság keretén belül — megtalálja azt, amit keres.

Ennélfogva visszautasítok minden e tárgyra vonatkozó gyanúsítást és vádolást, nemesak a saját személyem, de egyházam minden egyes tagja nevében is.

Bareson, 1905. márczius 24.

FUCHS P Á L,
ev. levita tanító.

Hirdetések.

Minden házasszony büszkesége a jó kávé.

Kathreiner-tele

Kneipp-malata kávéna

egyetlen háztartásban sem volna szabad többé hiányoznia a kávéital készítésénél.

o o o

Csak az eredeti csomagokat kérjük a „KATHREINER” névvel.

Ó j a j !

megfojt ez az átkozott köhögés !

Köhögés rekedtség és elnyálkásódás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpastillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

fő- és szétküldési raktár:

„N Á D O R” gyógyszer-tár
Budapest, VI., Váci körut 17.

Eljen!

Egger mellpastilla csakhamar meggyógyított

Kapható:

Bares: **Kohut Samuel.**
Barestelep: **Schön Richárd.**

Szigetvár: **Salamon György örökösei.**
Visy Sándor gyógyszer-tárakban.

23—26

Hirdetmény.

A nagyatádi uradalomhoz tartozó (1200 □ ölével számított)

3300 hold, szép fekvésű, legnagyobb részben elsőrendű szántóföld, 500 hold erdő és rezula-erdő és 190 hold rét, nagyobb és kisebb részletekre parcellázva eladatnak.

A venni szándékozókát erről mi alulírottak, mint az uradalom megbizottjai azzal értesítjük, hogy velünk a vétel tárgyában folyó évi márczius hó 12-ik napjától kezdve naponként délután 2 órától 5 óráig, az e czélból nyitott közös irodahelyiségünkben értekezhetnek.

Az összes földbirtok Somogymegyében, Nagy-Atád nagyközség határában fekszik a községben telekkönyvi hatósággal felruházott kir. járásbiróság, szolgabiróság, adóhivatal, posta- és táviró-hivatal, két takarékpénztár, magyar kir. menteleposztály és vasúti állomás van a községben 6 országos vásár és 2 hetivásár tartatik

A vételárnak mintegy 60 százaléka a megveendő földbirtokra felvehető igen olcsó kamatozású jelzálog kölcsönrel fedezhető.

A vételár többi része készpénzben fedezendő és pedig úgy, hogy ebből 10—15 százalék az ideiglenes szerződés megkötése alkalmával foglalóul, a még hátralékos 25—30 százalék pedig a végleges adásvételi szerződés megkötésekor lesz kifizetendő. Módot nyújtunk azonban arra is, hogy az illető vevő a végleges szerződés megkötésekor fizetendő vételári összeget is, egyéb már meglévő földbirtokának lekötése mellett, hosszabb vagy rövidebb lejáratu olcsó kamatozású kölcsönrel fedezhesse.

Házak, házhelyek és major-épületek szintén áruba bocsáttatnak.

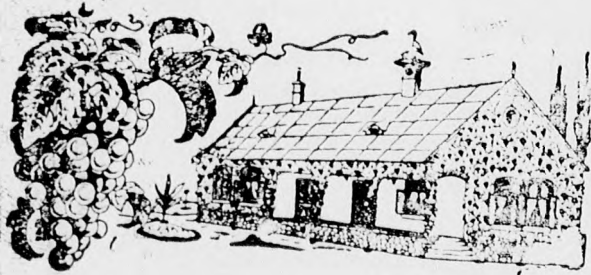
Kelt Nagy-Atádon, 1905. évi márczius hóban.

Barakonyi Károly

és

dr. Kommen Elek

ügyvédek.

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legeseke nyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerítéseknek stb. a legremekebb dísz, a nélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

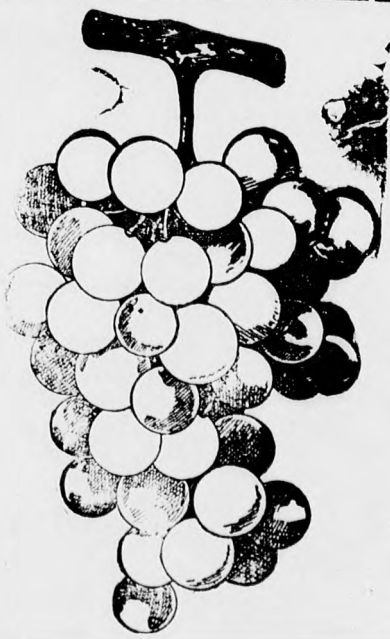
Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha megnő is termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredmény eddig. Hol lugastnak alkalmas fajokat ültettek, azok, bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőültvények is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron, Borek családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olcsó árban és „Delaware” sima ültetéshez és ebből borminta.

Érmelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya, Biharmegye.

4—10.

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarországnak legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélylyel és állami felügyelet mellett létesült.

20—20

A milliókra menő fizetési képtelenségek

arra kényszerítették a posttőgyárosokat, hogy felhalmozott áruikat mintsem azokat bizonytalan fizetőknek hiteleztek, inkább tetemes árengedménnyel készpénzfizetés ellenében a közönség rendelkezésére bocsássák. Ezen akció keresztülvitelére az

Országos Posttőkiviteli Áruház

Budapest VII. Rottenbiller-u. 4/B.

vállalkozott. Vidékre szétküld utánvéttel egy férfiöltönyre 3 méter finom fekete, sötétkék, szürke vagy barna posztót vagy kamgarnt.

CSAK 8 FORINTÉRT.

Ajánljuk hogy rendeljen mert a készlet előreláthatólag nem tart sokáig, mintákat a nagy forgalom miatt nem küld.

HIRDETÉSEK

jutányos áron

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.